

saa Henseende kommer i Betragtning. Man finder det derhos ikke vel begrundet, at Pensionen i Tilfælde af Afsked paa Grund af Alder beregnes efter et Gennemsnit af tidligere Aars i flere Tilfælde lavere Indtægt end Indtægten ved Opnaelsen af vedkommende Alder. Endelig har man optaget en Bestemmelse om en gunstigere Gennemsnitsberegning for saadanne, som paa Grund af Svagelighed eller anden vedkommende utilregnelig Aarsag er overgaaet til en lavere lønnet Stilling. Men Forudsætningen for Anvendelsen af denne Bestemmelse maa da ogsaa være, at Aarsagen er vedkommende utilregnelig, saaledes at den ikke kommer i Betragtning, hvis der har været tilbudt Tjenestemanden en anden Stilling med samme Løn, som han ikke har villet modtage.

Man har, bl. a. under Hensyn til, at Pensionsretten for de kgl. Embedsmænd efter Forslaget først regnes fra et senere Tidspunkt end hidtil, ændret Pensionskalaen, saaledes at den Pause i Pensionsforbedringen, som hidtil indtraadte fra det 10. til det 20. Tjenesteaar, nu foreslaas begrænset til 5 Aar. Som Grundlag for Beregningen træder i Stedet for Tjenesteaaarene Pensionsalderen, hvorved forstaas Tjenestetiden efter det fyldte 30. Aar.

Man har anset det for ønskeligt at optage en Bestemmelse om, at der kan tillægges saadanne, som ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling efter det fyldte 35. Aar, en vis forøget Pensionsalder.

Da man ikke anser det for rigtigt, at Tjenestemænd, der er naaede den Alder, ved hvilken de er pligtige at søge deres Afsked, skulde føle sig opfordrede til — om muligt — at forblive i Tjenesten af Hensyn til Udsigten til højere Pension, har man derhos optaget en Bestemmelse om, at Pensionen, efter at vedkommende har naaet den paagældende Alder, ikke kan forbedres ved fortsat Tjeneste.

Det er anset for nødvendigt at opretholde de hidtil gældende Regler for Beregning af Pensionsalderen for Tjeneste-

mænd under Militæretaterne, som i Henhold til de gældende Bestemmelser afskediges i en yngre Alder. Ligeledes bør indtil videre opretholdes de for saadanne Tjenestemænd hidtil gældende Bestemmelser, hvorefter hvert Tjenesteaar under Felttog og lignende regnes for to Aar. Man vilde i øvrigt finde det rimeligt at forbedre disse Bestemmelser i nogen Grad, men saadant bør formentlig ske ved den særlige Lovgivning for Militæretaterne og ikke ved den alle statsansatte omfattende Pensionslov.

Til § 55.

Bestemmelsen svarer med en Modifikation, som følger af Bestemmelsen i § 54, 4. Stykke, til den hidtil bestaaende Regel.

Man har i Lighed med hvad der er bestemt i § 3, 2. Stykke i Lov af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykestilfælde, optaget en Bestemmelse om, at (ved Forsæt eller grov Uagtsomhed) selvforsvoldt Tilskadekomst ikke kommer i Betragtning.

Da det i Praksis oftere har været ubeviseligt, at en paastaet Tilskadekomst har fundet Sted, har man anset det for rettest at paalægge de tilskadekomne en Anmeldelsespligt.

I 5. Stykke har man foreslaaet Tilskadekomstbegrebet udvidet i Lighed med, hvad der er sket ved § 1 i Ulykesforsikringsloven.

Bestemmelsen i 6. Stykke svarer til, hvad der er hjemlet ved nævnte Lov; men man har anset det for rettest at fastslaa, at alene Bestemmelserne i oft-nævnte Lov kommer til Anvendelse i den nævnte Tilfælde.

I sidste Stykke har man anset det for rigtigt at optage en Bestemmelse om Pligt for tilskadekomne statsansatte til efter Omstændighederne at overtage anden lettere Statsstilling.

Til § 56.

Som Maksimum for Pensionen foreslaas under Hensyn til Pengenes betydeligt reducerede Værdi 8000 Kr. i Stedet for som hidtil fastsat 6000 Kr.